

РЕШЕНИЕ

№ 17221

гр. С, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 118 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА**

при участието на секретаря **ДИАНА Й. ТОДОРОВА**
като разгледа докладваното от **ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА** Гражданско дело № 20211110163684 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба от **Е. Д. М.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С, бул. „П“ № 9, вх. Б, ет. 4, к. 12 срещу **П. К. М.**, ЕГН *****, с адрес: гр. С, ж.к. „М“, бл. 374, вх. 3, ет. 8, ап. 42, с която е предявен осъдителен иск с правна квалификация чл. 45, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата от **23000 лв.**, представляваща претърпени неимуществени вреди в резултат от публикувана на 18.11.2018 г. във в. „Г“ статия със заглавие „К готви бягство от ареста“, ведно със **законна лихва** върху посочената сума от датата на депозиране на исковата молба в съда – 08.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че на 18.11.2018 г. във в. „Г“, чийто отговорен редактор бил ответникът, била публикувана статия със заглавие „К готви бягство от ареста“, което навеждало невярното твърдение, че ищецът има намерение да извърши престъпление по чл. 297 НК. Посочва, че се почувствал обиден от прякора „К“, с който не се идентифицирал. Твърди, че във вестника без негово разрешение била поместена негова снимка. Поддържа, че ответникът не е изпълнил задължението си да провери достоверността на изнесените със статията данни преди да допусне материалът да бъде публикуван, последният съдържал клеветническа, обидна и невярна информация за ищеца, а ответникът организирал негативна медийна кампания спрямо него. Сочи, че в резултат от статията се почувствал унизен и опозорен пред обществото, изпитал страх, безпокойство, силен стрес, развил паник атаки, поболял се от нерви и напрежение. Моли за уважаване на иска. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Твърди, че не е налице виновно противоправно поведение от страна на ответника, от което да са произтекли за ищеца твърдените в исковата молба неимуществени вреди. Посочва, че не е налице основание за ангажиране на отговорността на ответника, тъй като отговорният редактор в едно печатно издание не е работодател на журналистите, работещи в него и съответно не е възложител на тяхната работа, а ищецът не твърди, че ответникът в лично качество да е автор на процесната статия. Сочи, че ответникът не редактира и не одобрява написаните статии, не е посочен сред авторите на статиите в изданието и отговаря за различен журналистически жанр – политика, а не за криминалната рубрика, в която била поместена статията. Оспорва твърдението, че в процесната статия се съдържат обидни или клеветнически твърдения. Счита за неоснователно твърдението на ищеца, че ответникът му е приписал престъпление по чл. 297 НК, тъй като не е автор на статията, а и предвид обстоятелството, че подготовката на бягство от ареста не представлява престъпление по НК. Оспорва той да е разрешавал публикуването на статията. Поддържа, че претенцията на ищеца за присъждане на обезщетение за понесените от него неимуществени вреди не е индивидуализирана в достатъчна степен. Оспорва претенцията и по размер като счита същия за прекомерен, силно завишен и неотговарящ на принципа на справедливостта. Моли за отхвърляне на иска. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от правна и фактическа страна следното:

Предявен е осъдителен иск с правна квалификация чл.45, ал.1 ЗЗД. За основателността на предявената претенция се налага кумулативното наличие на следните елементи на фактическия състав: осъществяване на виновно противоправно деяние от ответника, в причинна връзка с което да са настъпили сочените от ищеца неимуществени вреди.

В случая се претендира, че ответникът като отговорен редактор на в. „Г“ допуска публикуването на конкретна статия, без да провери достоверността на съдържащата се в нея информация.

От събраните доказателства съдът намира да не се установява на първо място публикуването на твърдяната от ищеца статия с конкретно съдържание. Същата не е представена по делото, а се твърди да е в общодостъпно издание. В показанията си свидетеля М. В. П. твърди да знае за статия във вестник Г за „бягство от затвора, насочена“ към ищеца, която била от януари 2018 г. Според свидетеля в тази статия ищецът бил наречен „К“, както в други вестници и в БНР. Свидетелят едновременно твърди, че след 2018 г. е имал чести контакти с ищеца в Централен затвор, но впоследствие заявява, че през май и началото на юни 2019 г. с ищеца били килия до килия, впоследствие в едно спално помещение. В разпита си свидетелят първоначално изнася информацията в смисъл, че след прочитане на статията ищецът се разстроил, а впоследствие твърди, че ищецът бил в

затвора, затова го уведомил за нея по телефона, а той впоследствие си я набавил, като си събирал всички статии за него в папка. Всичко посочено от свидетеля буди сериозно съмнение в достоверността на показанията му, тъй като същите са непоследователни и вътрешно противоречиви. Поради това и единствено въз основа на тях не може да бъде прието за доказано публикуването на конкретно твърдяната от ищеца статия в брой на вестник Г от 18.11.2018 г. /единадесет месеца след сочения от свидетеля момент на публикуване/.

Не са ангажирани и надлежни доказателства, от които да се установява, че дори и да е публикувана именно сочената от ищеца статия с твърдяното от него съдържание, ответникът е извършил каквито и да било действия, респ. бездействия, които да съставляват част от процеса по нейното съставяне, редактиране и публикуване в публичното пространство. Не се установява нито същият да е автор на статията, нито именно той да е одобрил публикуването ѝ или да е внесъл корекции в съдържанието ѝ.

Следва да се посочи, че не се установява ответникът да е главен редактор на вестника, в който се твърди да е публикувана статията, реално не са събрани доказателство същият конкретно към сочения момент на публикуването да е изпълнявал работа, възложена му от издателя на посочения вестник. В този смисъл от показанията на св. МСБ се установява, че ответникът е бил на длъжност „редактор“ във вестник „Г“ през 2017 г. и се занимавал по това време с политическия ресор, пишел за политика, бил политически репортер и пишел за спорт при нужда. Към 2018 г. свидетелката посочва, че е работила на друго място, но твърди, че г-жа П е била главен редактор, като именно главният редактор според нея извършвал редакционната дейност, като за криминалната рубрика имало външен автор.

В допълнение на изложеното следва да се обърне внимание и че поначало главният редактор на едно печатно издание не е работодател на журналистите в изданието. Той не е възложител на тяхната работа, тази работа се възлага от лицето, което се явява издател. Затова главният редактор на изданието не може да бъде държан отговорен за изнесената от журналиста информация на основание чл. 49 от ЗЗД, такава отговорност носи издателят. Главният редактор може да отговаря само за собственото си виновно и противоправно поведение – конкретно ако бъде установено, че разпространяването на клеветническа информация се дължи на негови, а не на автора на статията, действия. Такъв например би бил случаят, в който против волята на автора на статията главният редактор внесе в съдържанието ѝ лепоставяща определени субекти информация, защото в този случай разпространител на тази информация (въпреки формалното авторство на статията) би се явил главният редактор, а не журналистът. Такъв би бил и случаят, в който въпреки съзнанието за неверност на информацията в статията, главният редактор разпореди публикуването ѝ. Но за изготвен от друго лице материал, който е публикуван без намеса и който съдържа клеветническа информация, главният редактор на изданието не отговаря нито по реда на чл. 45, ал. 1, нито по реда на чл. 49 от ЗЗД / в този смисъл изрично Определение № 872 от 21.12.2016 г. на ВКС по гр. д. № 3200/2016 г., III г. о., ГК, Решение

№ 147 от 18.03.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1640/2010 г., IV г. о., ГК

Персоналната имуществена отговорност предполага виновни противоправни действия, каквито в случая не се доказват да са извършени от ответника, поради което и претенцията на ищеца за ангажиране на отговорността му се явява неоснователна. С оглед изводите за липса на доказано противоправно деяние на ответника, не следва да бъдат обсъждани останалите елементи от фактическия състав на деликтната отговорност.

По изложените съображения предявеният от ищеца иск е неоснователен и като такъв следва да се отхвърли изцяло.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът дължи да заплати на ответника сторените по делото разноси в размер на 400 лева, установени от представеното по делото платежно нареждане от 06.07.2022 г. и договор за процесуална защита от 05.07.2022 г.

Воден от горното, Софийски районен съд, 118 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **Е. Д. М.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С, бул. „П“ № 9, вх. Б, ет. 4, к. 12 срещу **П. К. М.**, ЕГН *****, с адрес: гр. С, ж.к. „М“, бл. 374, вх. 3, ет. 8, ап. 42 осъдителен иск по чл. 45, ал. 1 ЗЗД за сумата **23 000 лв.**, представляваща претърпени неимуществени вреди в резултат от публикувана на 18.11.2018 г. във в. „Г“ статия със заглавие „К готви бягство от ареста“, ведно със **законна лихва** от датата на депозиране на исковата молба в съда – 08.11.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА **Е. Д. М.**, ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. С, бул. „П“ № 9, вх. Б, ет. 4, к. 12 да **заплати** на **П. К. М.**, ЕГН *****, с адрес: гр. С, ж.к. „М“, бл. 374, вх. 3, ет. 8, ап. 42 сумата от **400 лева** – разноси за производството.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____